

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Pernille Blach Hansen, at jeg naturligvis altid finder det bekymrende, hvis ledigheden stiger i stedet for at falde. Målet må være stigende beskæftigelse og faldende ledighed. Og derfor er det selvfølgelig altid bekymrende, hvis det går den anden vej.

Alle ved også, at forklaringen på det er, at der er afmatning i den internationale økonomi. Der har været almindelig international forventning om et hurtigere opsving end det, der nu tegner sig, og det er jo forklaringen på, at regeringen også har måttet revidere sine tal. Men den almindelige forventning er stadig, at der skulle blive en bedring i den økonomiske situation hen mod afslutningen af dette år. Det håber vi selvfølgelig bliver resultatet, således at vi igen kan opleve stigninger i beskæftigelsen og fald i ledigheden.

Jens Peter Verner (S):

Nu har man jo tidligere haft situationer, hvor man har haft afmatning i den internationale økonomi, og hvor det faktisk er gået fremad i Danmark. Og hvis man sådan ser på, hvordan det er med vores eksport, så er det jo ikke mange dage siden, der faktisk kom tal frem, der viser, at det går meget, meget godt, at man har en stigning den vej over, så det sådan set er danskernes bekymring generelt for udviklingen, der gør, at færre er i arbejde, at beskæftigelsen falder. Det er sådan set danskernes bekymring indadtil, der er problemet, og det må da give en særlig grund til, at statsministeren ikke bare ser tiden an, men kommer med nogle mere konkrete forslag.

Det er jo ikke sådan, heller ikke i skatteministerens oplæg til ny beskatning, at det giver noget som helst. Der er jo ikke noget som helst håb for de her mennesker. Det synes jeg må være et problem.

Kl. 13.30

Jan Petersen (S):

Jeg kunne forstå på statsministerens besvarelse, at det primært, i hvert fald for de ca. 10.000 personers vedkommende, må være på grund af afmatning i den internationale økonomi, hvorefter de 10.000 andre er statistik. Sådan kan jeg forstå svarene nu, og så er der ikke andre forklaringer på det, der sker.

Derfor er mit supplerende spørgsmål til statsministeren: Har regeringen slet ikke selv noget ansvar for noget af det her? Har regeringen

f.eks. ikke et vist ansvar for, at den offentlige beskæftigelse også falder nu?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Må jeg lige gøre hr. Jan Petersen opmærksom på, at den offentlige beskæftigelse ikke falder. Den offentlige beskæftigelse stiger. I løbet af 2 år er den steget med 9.000, så den offentlige beskæftigelse stiger, den falder ikke, så det er ikke derfra, der kommer bidrag til fald i beskæftigelsen. Det er udviklingen i den private sektor, som igen skyldes aftatning i den internationale økonomi, og det ved hr. Jan Petersen selvfølgelig også udmærket.

Så spørger hr. Jens Peter Verner, om regeringen ikke foretager sig noget konkret.

Jo, jeg kan nævne, at der jo her i efteråret er indgået et bredt forlig om arbejdsmarkedet, der hedder »Flere i arbejde«. Det er skønnet, at det skulle øge beskæftigelsen med omkring 10.000 personer på sigt. Hertil kommer skatteaftalen, som forventes at øge beskæftigelsen med omkring 10.000-12.000 personer, så regeringen gør i høj grad noget.

Men der er en ting, der undrer mig lidt. Nu har flere socialdemokratiske medlemmer fremsat udtalelser, som kunne tolkes i retning af, at vi skulle lempe den økonomiske politik. Som sagt følger vi selvfølgelig udviklingen meget nøje, men jeg synes alligevel, at det her skal sættes i perspektiv.

Hvis vi går tilbage til 1998, da gennemførte den daværende regering en pinsepakke, fordi regeringen syntes, at der var for meget blus på økonomien, og derfor skulle befolkningen dundes oven i hovedet, og pengene skræbes ind til statskassen. Det var pinsepakken.

På det tidspunkt var der en ledighed på 180.000-190.000 personer, i dag er ledigheden 20.000-30.000 lavere. Det vil altså sige, at på et tidspunkt, hvor ledigheden lå på 180.000-190.000, hvor der altså var 20.000-30.000 flere ledige end i dag, fandt den daværende regering, at der var baggrund for at stramme den økonomiske politik ved at smide en pinsepakke i hovedet på folk.

Det er da tankevækkende, at i en situation, hvor der var større ledighed end i dag, ønskede den daværende regering at stramme den økonomiske politik, mens man nu lægger op til, at vi skal lempe den økonomiske politik i en situation, hvor ledigheden er lavere. Vel. Jeg sætter det bare i perspektiv, men jeg vil gerne understrege, at jeg finder det bekymrende, hver gang der er